

KARIBI

JAMBOREE

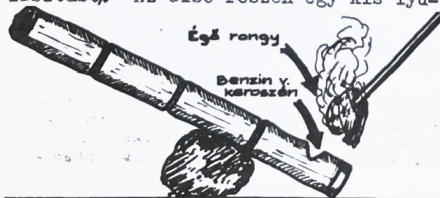

Bambuszágyú lövöldözés.

Lassanként beilleszkedtünk a Jamboree napirendjébe. Megszoktuk a folytonos zenét, sőt titokzatos rituálisát is megértettük már. Gyomrunk gyakorta korgott, de ebbe is belemagyaráztunk. /Reggeliztünk, délből gyümölcsöt ettünk, este pedig koplaltunk, vagy két "How do you like Trinidad?"-ra való válasz közben falatoztunk/. Kétszer kirándultunk, illetve körülnéztünk a szigeten. Minden másnap pedig felvonuláson vettünk részt. Az utóbbit is megszoktuk.

Egy nap azonban, az első hét végén lehetett, este felé éppen táborot mutogattam látogatóinknak, amikor hirtelen durrogtatásokat hallok, olyant mintha ágyúlövöldözés lenne. Mivel tudomásom szerint Trinidad békében áll szomszédjaival, nem fektettem nagy súlyt a lövöldözésre. Gondoltam, hogy itt is használják a Braziliában június és júliusban napirenden lévő "Bombákat" és "Cabeca de Negro"-kat. Másnap azonban, midőn a durrogtatások már sokfelől hallatszottak, elhatároztam, hogy utánanézek a dolgoknak. Valóban ágyúlövöldözésről volt szó, mégpedig bambuszágyú lövöldözésről. Nem tudom most sem, melyik kontingens kezdte el a dolgot, de már akkor mindenki szabadidejében bambuszágyukat gyártott és lövöldözött. - Valószínűleg kíváncsiak vagytok, hogy milyen a bambuszágyú és miként működik. Leírom:

Kb. 15-20 cm. átmérőjű vastag, 3-4 gumó hosszúságú bambuszrúdból készül. Belül kifurják /kivéve az utolsó elválasztást/. Az alsó részen egy kis lyu-

A „félelmetes bambuszágyú”.

kat fúrnak és a lyukon keresztül kis mennyiségű petroléumot vagy keroszént öntenek a nádba. Ha égő rongyot a lyukhoz tesznek a petroléum lángra kap. De mivel ugyanakkor a lyukat lezárják a ronggyal, az ágyú előre, tehát a szájon keresztül lobbán és nagyot lő, utána elalszik. Az ágyú nem csak dörren, hanem kisebb tárgyakat 10-20 lépésre is kilő.

Rövidesen a kanadaiak is üzembe állították ezt a félelmetes fegyvert és nekiláttak narancssal lövöldözni táborunkat. Nem volt más hátra, mint hogy megvédjük magunkat s így egy jólsike-rült kanadai lövés után gyorsan odaugrottunk és teleöntöttük az ágyút vízzel, mely attól kezdve harcképtelenné vált...

Magyar népitánc a trópusok alatt.

A jamboree sem képzelhető el tábor-tűz nélkül. Csakhogy a jamboree tábor-tűzön többszáz cserkész vesz részt ám, s így nagyobb méretben kell megrendezni. Ha közönség van, még színpadot is építenek. Így volt itt is. A kisebb tábor-tűzeken kívül, amelyeket az altáborok rendeztek, esténként voltak a nagy bemutatók a közönség számára. Egy-egy ilyen alkalomkor sokezer ember sereglett a tűz köré, hogy megcsodálja a cserkész bemutatókat, zenekarokat, népdalokat, népi táncokat és tábor-tűzi tréfákat.

Mi is készültünk ilyen fellépésekre. Műsorunkon főleg három népi tánc volt: sapkatánc, verbunk, és csizmapucoló. Mivel zenekarunk nem volt, hangszalagon hoztuk a zenét Braziliából, melyet a tizenhármaskor "énekkara követett el" az utolsó pillanatban. Népi viseletünket a siker kedvéért kiegészítettük árvalányhajás cserkészsapkánkkal.

Miután az egyik altábor tűzén egyik alkalommal felléptünk, azonnal meghívtak a következő esti nyilvános tábor-tűzre. Mivel a táncokat torna he-

lyett reggelenként amugyis eljártuk /a szomszédok nagy csodálatára akik bizonyára azt hitték, hogy valami új torna rendszerrel próbáljuk testi erőnket fejleszteni/ igen nagy bizalommal vártuk esti fellépésünket. De annál jobban meghiűt bennünk a vér, amikor tánc közben hirtelen gyorsulni kezd a zene, gyorsul, gyorsul, mi pedig már lihegünk, hogy kövessük az ütemet... Bizony az történt, hogy a derék "ének-kar" elsiatette a felvételt.

Ez azonban nem rontott sikerünkön. Csak mi tudtuk, hogy a táncot "eltől-tuk". Amint már említettem a trinidad-i nép nagy zenekarát. A népművészetet is nagyon kedvelik. Táncunk kezdetén nagy csend keletkezett, míg az első bokázók enyhe derűltiséget okoztak. Furcsálták a nyugodt, méltóságos, egyforma mozdulatokat, melyek annyira különböznek az izgó-mozgó lépésekkel teli táncaiktól. De a nevetés lassan csodálkozásba fulladt, amikor a gyorsabb lépésekhez értünk. Táncunk befejezésekor hatalmas tapsot kaptunk, s ettől kedve időnként tanítanunk kellett a lépéseket a trinidad-i cserkészeknek. Bokázni és csapásolni bizonyára megtanultak néhányan és a sapkatáncot most már ugyanolyan szeretettel járják, mint mi a "Ginganguliguli"-t vagy a "Coco-tee"-t énekeljük...

Mi persze a hangszalagot félretettük és az egészet újból áténékeltek. Csak az volt a baj, hogy zenénk most már kissé lassu lett.

Csencselés és annak következményei.

Mint minden Jamboreen, így Trinidadban is lázasan folyt a "csencselés" vagyis a cserkészjelvények, egyenruhadarabok, emléktárgyak cseréje. Mint a valóságos kereskedelmi piacon, kiadukultak a valuták: egy francia különpróba jelvény többet ért egy trinidadinál, jamaikai cserkészkalap értékesebb volt a british guianainál s így tovább. Mi a tábor végére tartogattuk "árúinkat", hogy így nagyobb értékű legyen. Így is történt. A jubileumi táborjelvénye például 6-8 más nemzetiségű jelvényt ért, a Hungáriáról nem is be-

szélve. Árvalányhajért pedig akármit kaphattunk. Persze mindenki akart velünk csencselni, úgyhogy egymásután érkeztek az érdeklődők kis dobozaikkal. Leültettük őket "fogadótermünkben" az asztalhoz, és ezzel megkezdődött a "csencs". - Mit kértek egy ilyen jelvényt? - kérdezték tőlünk és ezzel elénkkrakták a dobozokból a cserkészjelvények, emléktárgyak nagy tömegét.

Ügyelni kell ám a csencselésnél! Fred barátunk /Kanadából/, ha jól tudom, ing és kalap nélkül tért haza...

Hazaérkezésünkön szüleink és barátaink alig ismertek reánk, amikor a Rio-i repülőtérén cserkészkalapban, jamaikai nyakkendővel, bambusz nyakkendőgyűrűvel, angol övvel, barbadoszi nyakdísszel, mexikói nagykalappal felszerelve szálltunk ki a repülőből.

A kormányzó látogat.

Nem csak a cserkészek és polgári látogatók, hanem a sziget magas közéleti személyiségei is kíváncsiak voltak reánk. Ilyenkor ünnepélyesen felsorakoztunk és úgy vártuk a látogatást: Lord és Lady Ho-Choy-t, Trinidad kormányzóját és feleségét, Trinidad miniszterelnökét, a Nyugat-India Föderáció miniszterelnökét, kabinetminisztereket és egyéb fontos személyeket. Baj csak akkor történt, amikor várat-

A miniszterelnök az "M.Cs."-t lapozza.

lanul kaptunk látogatót /tudniillik a látogatók csak d.u.2 órától kezdve jöhettek a táborba, mi meg ebédől 2-ig lepihentünk a sátrakban/. Egy ilyen alkalommal, miután hangokat hallottunk és kineztünk a sátorból, láttuk, hogy a táborparancsnokság magasrangú tagja egy elegáns hölgy társaságában éppen táborunk felé közeledik. Fényképről megismertük: Lady Hailes, a főkormányzó felesége. Lett ám riadó! Csakhogy sőt nem mentek a sátrak a nagy öltözködés alatt! Mire Lady Hailes megérkezett, csak Gyuri készült el. Ő fogadta a lá-

Testvériség tábor

Egy-egy jamboreeról, nemzetközi cserkésztalálkozóról hatalmas beszámolókat szoktunk olvasni a napilapokban. A jamboreet tízezres tömegek látogatják meg, míg a rádióállomások naponként közvetítenek hangképeket az eseményről.

Idén nem volt világjamboree, ha csak a trinidadai találkozót nem számítottuk annak, s Kanadából kisebb méretű nemzetközi táborról sem kaptunk hírt, azaz mégis... A montreali 23. sz. Szent László és 37.sz. Szent Margit csapatok cserkészei és leánycserkészei elhatározták, hogy ők "csakazértis jamboree"-ra mennek, mégpedig saját rendezésére, a Quebec tartománybeli Rawdon község mellé. Három napig tartott ez a tábor, melyen a két csapat 43 résztvevőjén kívül 61 idegen cserkész, illetve leánycserkész is tá-

Tábori mise

borozott. Francia-kanadaiak, hinduk, lengyelek, litvánok, németek és ukránok. Így a résztvevők valóban három kontinenst képviseltek ezen a magyar rendezésű "Testvériség táboron", melynek parancsnokságát Dr. Mattyasovszky Zsolnay Miklós, a Magyar Cserkészszövetség elnöke vállalta. A szervező munkát Ft. Hajdusik József cst., Csizmazia Marianne p.i.v., és Glaser János cst.. végezték.

A tábor második napján ünnepélyes felvonulást rendeztek, melynek keretében a Szöv. Elnök Ur átadta az Életmentő kitüntetést Varga Tamás cserkésznek (Tamás hősi tetteről a "Magyar Cserkész" márciusi számában olvashatunk). A felvonulás után a litván és ukrán fiúk külön kis ünnepséget rendeztek a kitüntetett tiszteletére, mely spontánsága miatt különösen megható volt.

A másik kitüntetett M. Maurice Da-Silva, az 1955-ös kanadai világjambo-

ree "Alouette" altáborának parancsnoka volt, akinek a szövetség elnöke a vasárnap esti táborünnepén adta át a Teleki emlékérmét. Mint ismeretes, a 8. Világjamboreen cserkészeink az "Alouette" vagyis Pacsirta altábor vendégeként táboroztak.

A tábor igen jó alkalom volt a különböző nemzetiségű cserkészek kölcsönös megismerkedésére. Montrealiak, jó munkát végeztek!

(folyt.5.old.)

togetőkat. De mire maga a főkegényező megékeztett kocsijával már az egész kontingens példás rendben volt. Ha eddig nem volt öltözködési világrekord, most már van.

Nem csak látogatásokat, hanem számtalan meghívást is kaptunk. Persze az idő rövidsége miatt nem tudtuk mind egyikeket elfogadni, így jól megválasztottuk őket. Voltunk a francia konzulnál, a Pan-American repülőtársaság vezérigazgatójánál /kínai vacsora.... még a mai napig sem tudom, mit ettünk, az Agronomiai egyetemen /Jancsi nagy öröme/ és egy jól sikerült mulatságon, melyen megtanultuk a Calypso-t járni.

Két hetes trinidadai tartózkodás után bizony nehéz szívvel búcsúztunk új barátainktól, cserkésztestvéreinktől, a Jamboreetől, a kis szigettől és annak vendégszerető népétől. Reméljük ők sem feledkeznek meg a magyar cserkészekről.

- Ücsi -

(folyt.10.old.)

szíjába viszont egy seprűt dugunk. Ideális lófarok. Cipőinket körültekertük valami zsákfélével, hogy paták látszatát keltsék.

A lovag öltözképe egyéni ízléshez igazodik.

Állatainkkal különféle mutatókat véghezvittünk. Eljátszhatjuk a "Siegfried és a sárkány" című középkori bormasz rémálmát egy tréfas bemutató alkalmával. Paripánk, mint cirksusi östehetség is bemutatkozhat.

Ha sikerül megcsinálnotok, még más állatokkal is megpróbálkozhatunk.

(folyt.13.old.)

Az örsök elvonulnak összejöveteleikre. Sok időnk már nincs, de azért szaladjunk be egyikhez, másikhoz. Szébbnél szébb örsi naplót látunk. Van örs, amelyik már a második kötetet is elkezdte. Tele rajzokkal, virágokkal, fényképekkel, ELMÉNYEKKEL! Aztán búcsúzunk kell. Isten veletek harmincégyesek! További jó munkát! -e.-